

ἤδη τοῦ παρ' ἡμῶν ἔναγχος τεθέντος νόμου κελύσαντος ἀπάσαις ταῖς ἀρχαῖς, αὐτοῦ δὲ πειθόμενου τε καὶ ἐκείνῳ τὸν ὄρκον ὑπέχοντος, καὶ κατ' αὐτὸν διακυβερνήσαντος τὰ πράγματα· τοῖς τε ὅλοις χωρμένοι, τὰ τε πολιτικὰ κατὰ τοὺς ἡμετέρους διατάκτοντος νόμους· ὥστε, εἰ καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων τις ὑπατιῶν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔλθοι, καὶ τοῦτο μίμημα τῶν ἔμπροσθεν εἶναι, καθὼς διεκκληροῦντο τὰς ἐπαρχίας ἄνδρες ὑπατοὶ τε καὶ ἐξ ὑπάτων καὶ πραιτωρεὶς μικρῶ τῶν ὑπάτων ἐλατιούμενοι· καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν τὸ τῶν Ῥωμαίων ἠϋξήσαν ὄνομα καὶ τοσοῦτον πεποιθήκασιν, ὅσον οὐδεμιᾷ παντελῶς ἐτέρα τῶν ἄλλων πολιτειῶν δέδωκεν ὁ θεός. ὅπερ ἐπὶ τῆς τῶν Πισιδῶν χώρας ἄρξασθαι πρῶτον βουλόμεθα, διότι καὶ τοῖς ἔμπροσθεν¹⁾ χρονογράφοις εἰρημένον εὐρήκαμεν, τὸ πρῶτον ἀπάσης ἐκείνης τῆς γῆς τὸ Πισιδῶν ἔθνος ἐξάρχειν· καὶ νῦν δὲ δὴ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην δεῖσθαι μεζζονος καὶ σφοδροτέρας ἀρχῆς πιστεύομεν, ἐπειδήπερ καὶ κάμει μέγισται κατ' αὐτὴν εἰσι καὶ πολυάνθρωποι, καὶ πολλὰκις πρὸς αὐτοὺς στασιάζουσαι τοὺς δημοσίους φόρους· καὶ τοῖς τε ληστρικοῖς ἐκείνοις καὶ ἀνδροφόνοις χωροῖς, ἅπερ ἐπὶ τινος ἀκρωρείας λύκων κεφαλῆς καλουμένης ἴδονται, λυκοκρανιῶν τε οἰκητήριον ὀνομάζεται, τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφεισάται. καὶ νῦν μὲν οὐ κατὰ τάξιν νόμιμον ἐπ' αὐτὴν χωρεῖν, ἀλλὰ κατὰ τινος ἐπιδρομῆς σχῆμα. τῆς δὲ ἀρχῆς μισημένης καὶ συντιθεμένων εἰς ταῦτον τῶν τε στρατιωτικῶν τῶν τε ἀρχικῶν παρασῆμων, ἐπομένον τε αὐτῷ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ πλήθους παντός, ὅπόσον τῆς ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πρὸς γε τῆς πολιτικῆς τάξεως ὅλης, σεμνῆς τε ἤδη τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καθεστῶσης καὶ τετιμημένης τῆ τοῦ πραιτωρεὸς ἐπωνυμίας, τίς οὐκ ἂν αὐτὸν φοβείε, τίς δὲ οὐκ ἂν αἰδεσθεῖη, ὁμοῦ μὲν τοὺς νόμους, ὁμοῦ δὲ τὰ ὅπλα θεωρῶν εἰς ταῦτό συνιόντα; καὶ αὐτόθεν αἰρέσεως προκειμένης, ἢ κατακοῦσαι τῶν νόμων καὶ θαρραεῖν τε καὶ σώζεσθαι, ἢ μόνον ἀντιβλέποντας εὐθὺς ἀπολωλέναι, τῶν ὅλων ἐγγύθεν ἐπικουροῦντων τοῖς νόμοις;

β'. Δεῖ τοίνυν τὸν τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνοντα ταύτην (προῖκα δὲ αὐτὴν αὐτῷ διδόμενον αἰεὶ καὶ ἐπ' οὐδενὶ παντελῶς μισθῷ, ὅπως ἂν καὶ αὐτὸς ἀδωρότατος μένῃ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ δημοσίου μόνους ἀρκοίμενος· τοῦτο, ὅπερ καὶ ὁ πρῶτος ἡμῶν λέγει νόμος)· οὕτω χρῆσθαι τοῖς ὑπῆκόοις, ὡς ἐν τῷ προτέρω διετυπώσαμεν νόμῳ, δικαίως τε καὶ καθαρῶς καὶ μετὰ τοῦ δραστηρίου φιλικανθρώπως· καὶ ἀνδροφονίας τε καὶ μοιχείας ἐξελαύνειν τῆς χώρας, καὶ παρθένων ἄρπαγὰς καὶ ἀδικίαν ἅπασαν καὶ τοὺς ταῦτα πλημμελοῦντας κατὰ τοὺς ἡμετέρους κολάζειν νόμους· καὶ ἐρωθριῶν γε μηδένα τῶν ἀδικούντων, κἂν εἰ τῶν μειζρόνων εἴη, μηδὲ ὑποκατακλίναςθαι τοῖς ὠφελείν μὲν οὐδ' ὀτιοῦν, προφάσεις δὲ ἀσεβείας παρέχεσθαι δυναμένους· ἀλλὰ διὰ πάντων τηρεῖν τὸ δίκαιον, καὶ ἀποβλέπειν εἰς τοὺς ἡμετέρους νόμους, καὶ δικάζειν κατ' αὐτούς, καὶ τοὺς ὑπῆκόους τοὺς ἡμετέρους κατ' ἐκείνους ποιεῖν ζῆν τε καὶ πολιτεύεσθαι, καὶ πρὸς θεὸν ἀφορᾶν καὶ τὸ ἡμέτερον δέος· ἔτερον δὲ μηδὲν παντάπασιν ἐννοεῖν· ὥστε μηδὲ ἐκ τῆς ἐπαρχίας φοιτῶν ἐνταῦθα συγχρόως καὶ ἐπὶ γράμμασι μετροῖς ἡμᾶς ἐνοχλεῖν· ἀλλ' αὐτὸν πρότερον ἀκροῶσθαι πάντων καὶ διακρίνειν αὐτὰ καὶ μεμνημένον τὸ^{μ)} τῆς σεμνότητος, ἢν αὐτῷ δέδωκαμεν, οὕτω χρῆσθαι τῷ πράγματι, ὡς ἀνυπέθνον^{ν)} αὐτῷ καὶ τὴν ἀρχὴν

ipse quoque illi obtemperet et iusiurandum praestet, ac res secundum id administret: armis etiam utatur et civilia secundum leges nostras ordinet. Quare, si quis ex gloriosissimis Consularibus ad hunc magistratum perveniat, etiam hoc ad exemplum maiorum fiat, quando Consules et qui Consulatu functi erant, et Praetores Consulibus paululum inferiores provincias sortiti sunt: atque ita paulatim Romanorum nomen amplificaverunt et tam magnum effecerunt, quantum nulli plane alii reipublicae Deus dedit. Atque hoc in Pisidarum regione primum incipere volumus, quoniam a veteribus etiam Chronographis dictum invenimus, Pisidarum gentem illi terrae olim imperasse: et nunc provinciam illam maiore etiam et severiore magistratu egere credimus, quia maximi in ea pagi sunt et populosi, quique saepius ob tributa publica seditioem movent: et praedictis illis et homicidarum plenae regionibus, quae in vertice aliquo montis, qui lupi caput et Lycocranias habitaculum appellatur, sitae sunt, hunc magistratum praeficiendum, et nunc quidem non ordine quodam legitimo, sed quadam incursionis specie ad eum veniendum esse. Si vero magistratus coniungatur et tam militaria quam magistratus insignia componantur, omnes quoque militares copiae, quae in provincia sunt, et insuper tota civilis cohors, cui augusta iam appellatio data, quaeque Praetoris cognomine honorata est, quis eum non timeat, quis eum non revereatur, cum tam leges, quam arma in unum coire videt? electio quoque eo ipso proposita sit, utrum legibus obtemperare et securus esse et servari, an obliquo solum vultu intueri et statim perire velit, armis e propinquo legibus auxilium ferentibus?

II. Quare, qui hunc magistratum suscipit (semper Nov. 21. autem eum gratis et sine ullo plane pretio illi damus, cap. 2. ut incorruptus maneat et iis solum, quae a fisco dantur, contentus sit; quod etiam prior nostra lex dicit) ita se gerere erga subditos debet, uti in priore lege constituimus, iuste scilicet et sancte et humaniter cum severitate: homicidia, adulteria, virginum raptus et omne maleficium e provincia expellat; qui ea committunt, secundum leges nostras puniat: neminem ex delinquentibus, licet ex maioribus sit, revereatur, neque iis cedat, qui plane nihil prodesse, occasione autem maleficiorum praebere possunt. Sed per omnia iustitiam servet et ad leges nostras respiciat, secundum eas iudicet, et subditos nostros secundum eas vivere et regi efficiat: Deum ante oculos habeat et timorem nostrum: nihil aliud praeterea cogitet: ut ne subditi ex provincia frequentes huc veniant, neque literis exiguis molestiam nobis afferant: sed ipse prius omnia cognoscat et diiudicet, ac memor dignitatis, quam illi dedimus, ita hac in re versetur, ut magistratus ei inculpatus sit: sciatque, si quis ipsum adeat iusque suum non consequatur, eaque ad nos referre cogatur, ipsi rem nobiscum futuram esse. Nam sicuti magistratu ampliore cum ho-

1) Ita textus Nov. Cod. Coisl. τοῦ. m) Illud τὸ supervacaneum esse videtur. Deest in textu Novellae. n) Cod. Coisl. ἂν ὑπεύθυνον. Sed longe melior est lectio textus Novellae, quam probat Hombergkinius, ὡς ἀνυπέθνον ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν χρεῖσθαι· γινώσκοντα κ. τ. λ. quod similiter legitur in Nov. 25. cap. 3. ὡς ἐπαυτεῖτην αὐτῷ καὶ ἀνυπέθνον γίνεσθαι τὴν ἀρχὴν.

γενέσθαι γνώσκοντι ὡς, εἴπερ τις αὐτῷ προσελθὼν εἴτα μὴ τύχῃ τῶν δικαίων καὶ ἀναγκασθῆι, ταῦτα ἡμῖν προσαγγέλλειν, ὃ ἀγὼν αὐτοῦ τὸ λοιπὸν πρὸς ἡμῶς ἔσται. ἡμεῖς γάρ, ὡςπερ αὐτὸν τετιμῆκαμεν τῇ τῆς ἀρχῆς ἀξίᾳ, οὕτως, εἴπερ αὐτὸν εὐροῖμεν ἀνάξιος τοῦ ἡμετέρου σκοποῦ χροῖμενον τοῖς παραδεδομένοις αὐτῷ, θεῷ τε πληροετούμενοι καὶ τοῖς νόμοις ἀμύνοντες προσηκόντως αὐτὸν μετελευσόμεθα· εἴ γε εὐροῖμεν ἢ κλέπτουσι τυγόν, ἢ χάριτος ἢ ἀπεργείας ἠτιώμενον, ἢ τοὺς ἡμετέρους παραβαίνοντα νόμους. βουλόμενοι γάρ τὸ ὑπήκουον ἀνορθῶσαι καὶ τὰ μέτρον τῶν θεραπειῶσαι κακά, χρημάτων τε ὑπερεἶδομεν μεγάλων καὶ πρὸς ταύτην ἰδεῖν τὴν διατέπωσιν ἐσπεύσαμεν^ο).

Nov. 24. γ'. Δεῖ δὲ αὐτὸν μὴ μόνον τῶν ἐμπροσθεν ἡμῖν
cap. 3. εἰρημένων προνοεῖν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς κηδεσθαι τῆς τῶν πόλεων ἀφθονίας καὶ τοῦ^π) μηδὲν τοῖς πολίταις ἐκλείπειν· ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ τὰ τῶν πόλεων ἔργα καὶ μὴ συγχωρεῖν, μηδὲ κατὰ τοῦτο αὐτὰς ἐαυτῶν ἐλάττους γίνεσθαι· ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν ὑδάτων ὄλους καὶ γεφύρας καὶ τείχη καὶ ὁδοὺς σπεύδειν ἐπανορθοῦν, καὶ μὴ συγχωρεῖν τοῖς ἐξείσθε φοιτῶσι πράττειν, τοὺς ἡμετέρους ὑπάρχουσιν κατὰ τι βαρύνειν· μηδὲ ταύτας δὴ τὰς ἐξ ἔθους ποτηροῦ γινόμενας προστάξεις παραλαμβάνειν, ὅσαι περὶ τοιχοποιίας τε καὶ ὁδοστρωσίας καὶ ἄλλας μωρίας αἰτίας προΐασιν ἐκ τῶν θρόνων τῆς σῆς ὑπεροχῆς· τούτων γὰρ ἀπάντων ἕνεκεν, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἕτερον, οὐδενὶ συγχωρήσει, τοὺς ὑπάρχουσιν τοὺς ἡμετέρους ἀδικεῖν, οὐδὲ προελεύσεται ψῆφος ἐκ τῶν θρόνων τῶν σῶν, τοιοῦτό τι λέγουσα (καὶ γὰρ ἤδη τοῦτο κεωλύκαμεν)^β· ἀλλ' αὐτὰς μὲν ἀπάντων ἐπιμελήσεται· εἰ δὲ τινα ἡμεῖς κατὰ θεῶν ἡμῶν πραγματικῶν τέκνον στελλόμεν, ὃν ἴσως πρὸς τὴν σὴν καταπέμψομεν ἀρχὴν, ἐκεῖνος προσεξετάσει τὸ παρ' ἡμῶν ἐγκρινόμενον· ἐτέρω δὲ οὐδενὶ παντελῶς ἄδεια γενήσεται λεηλατεῖν τὸ ὑπήκουον, ὅπως ἂν τὰς ἐπιτοχίας ἴδομεν πάλιν ἀνθρώπων μεστῆς, πάλιν τοῖς ἐαυτῶν πολίταις κομώσας, καὶ μὴ συροῦν ἐν ταῦθα πλῆθος ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐαυτῶν γῆν ἐπανελθεῖν διὰ τὴν τῶν ἀρχόντων κακίαν μὴ θαρροῖη. διὰ τοῦτο τοῖνυν θεοπίστοι, τὴν σὴν ὑπεροχὴν μηκέτι διηρημένως ἔχειν τὰς τοῦ Πισιδῶν ἔθρους ἀρχάς, ἀλλὰ μίαν εἶναι τὴν ἐν αὐτῇ τοῦ περιβλέπτου προΐτωρος ἀρχὴν, αὐτὴν μὲν στρατιωτικὴν, αὐτὴν δὲ πολιτικὴν καθεστῶσαν· καὶ ὁμοίως μὲν [τῶν δημοσίων τε καὶ πολιτικῶν φροντίζουσιν, ὁμοίως δὲ]^γ) τῶν στρατιωτῶν ἡγουμένην^δ), ὥστε δὴ δι' ἀλλήλων βοηθείας καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν ὀπλων ἰσχυρὰν εἶναι καὶ τὴν ὀπλιτεύουσιν τάξιν κεκαλλωπισθαι τῷ νόμῳ. οὐδὲ γὰρ ἔτι στάσις ἔσται κατὰ τὰς πόλεις, ἀνδρὸς ἐφεστῶτος τοιοῦτον τὸ λοιπόν, ὅς ἄξιός ἡμῖν ἐκατέρως ἀρχῆς νεόμισται.

Nov. 24. δ'. Πάντα τοῖνυν, ὅποσα τὸ δημόσιον ἐχορήγει,
cap. 4. ταῦτα κατὰ τὴν ὑποτεταγμένην ἀπογραφήν τῷδε τῷ θεῷ ἡμῶν νόμῳ δίδεσθαι τῷ περιβλέπτῳ κελεύομεν προΐτωρι καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτόν· ὡςπερ προκείμεται^ε) καὶ τὸ τῆς θείας ἡμῶν προσηγορίας βουλόμεθα σύμβολον· καὶ ἔστω προΐτωρ Ἰουστινιανὸς ὁ Πισιδίας ἀρχων. ὑπακουέτω τε ἡ πραιτωριανὴ τάξις αὐτῷ, γινόμενη μὲν ἐκ δοκιμασιῶν, καθάπερ εἰπόντες ἐφθήμεν· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς ἀνθρώποις τε καὶ πράγμασιν ἐνησχολημένῃ. καὶ πρόσγε ἢ τῶν δημοσίων εἰσπραξίς καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦτον, τὴν τε τάξιν ὄψεται

noravimus, ita si illum iis, quae ipsi dedimus, non secundum consilium nostrum utentem deprehenderimus, nos Deo servientes legibusque subvenientes, eum, ut deceat, puniemus: siquidem eum forte aut furantem, aut gratiae vel odio cedentem, aut leges nostras violentam deprehenderimus. Cum enim subditos erigere et malis, quae hactenus invaluerunt, mederi velimus, magnas opes despeximus atque ad hanc constitutionem respicere volumus.

III. Neque vero eorum solum, quae ante nobis dicta sunt, curam gerere, sed etiam abundantiae urbium et ne quid civibus desit, eum providere oportet. Inspiciat quoque opera civitatis, neque hac in parte eas deteriores fieri permittat: sed ut aquae ductus, pontes, muri et viae reficiantur, operam det; nec patiat, ut exactores, qui illuc veniunt, subditos nostros aliqua re molestant: neque leges illas mala consuetudine introductas, quae de muris extruendis, viis sternendis, et aliis causis innumeris a sede Excellentiae tuae proficiscuntur, suscipiat. Horum enim omnium causa et si quae sunt eiusmodi alia, nemini subditos nostros iniuria afficere permittat, neque sententia a sede tua feretur, quae tale quid dicit (nam hoc iam prohibuimus), sed ipse omnium curam gerat. Si vero secundum nostram pragmaticam sanctionem, quam forte ad tuam praefecturam mittamus, aliquem mittamus, ille prius examinabit, quae nobis probantur. Nemini autem alii prorsus liceat subditos spoliare, ut provincias rursus hominibus plenas, rursus civibus florentes, nec multitudinem hominum huc confluentem videamus, qui propter magistratum malitiam in patriam suam redire non audeant. Propterea igitur sancimus, ut Excellentia tua magistratus gentis Pisidarum non amplius divisos habeat, sed unum sit spectabilis Praetoris in eam imperium, quod item militare et civile sit, atque similiter [tam publicarum quam civilium rerum curam gerat, item] militibus praesit, ut mutuo auxilio imperium armis firmetur, et armata cohors lege decoretur. Non enim seditio amplius erit in urbibus, si talis vir in posterum praesit, qui utroque imperio dignus a nobis existimatus est.

IV. Quaecumque igitur fiscus erogavit, ea secundum subiectam sacrae huic legi descriptionem spectabili Praetori et iis, qui circa eum sunt, dari iubemus: sicuti etiam sacri nostri nominis signum eum habere volumus: et qui Praeses Pisidiae est, is Praetor Iustinianus sit. Obtemperet illi cohors Praetoriana, quae ex probatoriis, ut diximus, constituitur, et circa civiles aequae ac militares homines et res occupatur. Tributorum insuper exactio ad hunc Praesidem eiusque cohortem spectabit, omniaque imperii insignia habebit, quae etiam nunc habet, sel-

ο) Cod. Coisl. ἔσπευσάμεν. Textus Novellae ἔσπεύσαμεν. π) Cod. Coisl. τοῦτο. Quod ferri nequit. Praeferenda est lectio textus Novellae τοῦ μηδέν. Lectio Cod. Coisl. ita sustinenda videtur, ut scribatur τοῦ τῷ. Sed illud τὸ tamen supervacuum est. ρ) Verba uncis inclusa desunt in Cod. Coisl. Inserni ea ex textu Novellae. ρ) Cod. Coisl. ἡγουμένην. Quod recte se non habere iam iudicavit Hombergk. Ideo recepi ἡγουμένην, quod habet textus Novellae. σ) Melius textus No-

τὴν αὐτοῦ· καὶ πάντα ἔξει τὰ τῆς ἀρχῆς παράσημα, ὅποσα καὶ νῦν ἔχει, δέρον τε ἐξ ἀργύρου καὶ πέλεκυν καὶ ῥάβδους· ἔξει δὲ ἐπι τοὺς στρατιώτας, καὶ εἰς ἀποκρίσεις· καίτοιγε καὶ αὐτόθεν αὐτῷ δίδομαι τὴν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ στρατιωτῶν ἡγεμονίαν· ὥστε αὐτοὺς καὶ κοσμεῖν καὶ τάττειν καὶ παρασκευάζειν, ἐξεξέναι μὲν τοῖς ληστεύουσιν, ἡμέρους δὲ καὶ σώφρονας τοὺς ὑπηκόους πρὸς ἀλλήλους ἀποτελεῖν· καὶ μήτε τὰς πόλεις στασιάζεσθαι συγχωρεῖν, μήτε τοὺς κόμητας ἀπανθᾶ διάζεσθαι πρὸς τὸ δημόσιον· ἔχειν τε ἐφ' ἅπασιν τὴν ἐξουσίαν, ἐξηρημένον παντελῶς οὐδενός· εἶναι δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἐν ταῖς μέσαις τεταγμένην καὶ ἐν τῶ τῶν περιβλεπτῶν ἀρχόντων ἀριθμῷ γεγραμμένην· ὥστε, ὅσα ἐπὶ τῶν πάλαι βιβαρίων, νῦν δὲ κομητῶν Ἰουστινιανῶν τῆς τε Πακατιανῆς Φρυγίας, τῆς τε πρώτης Γαλατίας, εἶτι καὶ τοῦ περιβλεπτοῦ κόμητος τῆς ἴου καὶ τῶν περιβλεπτοῦ ἀνθυποτάτων, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῷ καθεστάναι καὶ εἶναι αὐτὸν περιβλεπτοῦ ἀρχοντα· καὶ τὰς ἐφέσεις τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένης ἐνταῦθα στέλλεσθαι τε καὶ ἐξετάζεσθαι, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν περιβλεπτῶν ἀρχόντων· εἰσαγεσθαι τε ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχων, συναζροωμένον τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου κοιναίστορος τοῦ θείου ἡμῶν παλατίου· διότι τὴν ἀρχὴν, εἰ καὶ τι στρατιωτικὸν εἶχεν, ἀλλ' ὅν ὅλην πρὸς τὸ νομιμώτερον μεταβάλλουσαν σχήμα, δεῖ ταύτην ἔχειν ἀναγκαίως τὴν τάξιν, τὴν μέχρι νῦν ἐπὶ τῶν περιβλεπτῶν ἀρχόντων πεφυλαγμένην κατὰ τὸ κεκρατηγὸς ἀνωθεν ἔθος.

ε'. Ἐπειδὴ δὲ ἐναγχος θεῖον διάταξιν γράφαντες, τὰς ἄρχαι πεντακοσίων νομισμάτων ἐφεσίμους δίνας, ὡς ὑπὸ τοῖς περιβλεπτοῖς ἀρχόντων ἐν τάξει θείου δικαστηρίου κατεξετάζεσθαι νομοδοτεῖσθαι, θεσπιζόμεν, εἰ τοιαύτη τις γένοιτο δίκη, κατὰ τὴν Πισιδίαν μέντοι μόνον, εἴτε ἐκ παραπομπῆς ἡμετέρας, εἴτε ἐκ τινος τῶν ἐνδοξοτάτων ἡμῶν ἀρχόντων (εἰ μὴ περιβλεπτοῦ ὁ δεδωκώς¹⁾ εἴη δικαστῆς), μὴ πρὸς τὸν περιβλεπτοῦ Ἰουστινιανῶν κόμητα τῆς Πακατιανῆς Φρυγίας (τοῦτο ὅπερ πρόωην νομοδοτεῖσθαι) φοιτῶν, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν φέρεσθαι τὴν ἐφεσιν τῆς ἐπαρχίας τῆς αὐτοῦ· αὐτὸν τε αὐτῆς ἀκούσθαι κατὰ θείου ἀκροατηρίου σχήμα (καὶ γὰρ δὴ καὶ τούτῳ σεμνίνουμεν τὴν ἀρχὴν), αὐτὸν τε αὐτῇ τέλειον ἐπιτιθέναι θεσπιζόμεν τρόπον, ὅν ἀναπεμπόμενον πρὸς ταύτην τὴν εὐδαίμονα πόλιν· ὅπως ἂν μὴ μικρῶν ἐνεκεν προσφάσων μεγάλως οἱ δικαζόμενοι ταρχῆς τε καὶ ζημίας ὑπομένοιεν.

ζ'. Ὅπως δὲ ἂν εἰδοῦν καὶ οἱ παραλαμβάνοντες τήνδε²⁾ τοῦ προαίτιος ἀρχὴν, τὰς τε ἄλλας τὰς παρ' ἡμῶν ἐξηρησμένας τε καὶ ἐξερησομένας, κατὰ τῆν προσήκει τρόπον διακωβερνοῦν τὰς ἀρχάς, συνείδομεν, μὴ μόνον αὐτοῖς παρέχειν τὰ σύμβολα τῆς ἀρχῆς ἐν τοῖς καλουμένοις κωδικίλλοις, ἀλλὰ καὶ ἐγγράφειν τὸν τρόπον, καθ' ὃν διοικήσειαν τὴν ἀρχὴν· ἄπερ οἱ πρὸ ἡμῶν νομοδοτεῖται ἀποκρίσεις ἀρχοντικὰς ἐκάλουν ὥστε αὐτοὺς πρὸς ταῦτα ἀποβλέποντας τὴν οἰκείαν ἀπευθύνειν ἀρχὴν καὶ ταύτη τοὺς ἡμετέρους³⁾ [ὑπηκόους] διὰ πάντων ὠφελεῖν· τὰ τοιαῦτα θεῖα παραγγέλματα διεκελευσάμεθα, ὅπως ἂν ἡμῶν τοῖς κωδικίλλοις δίδοιτο τοῖς ἀρχόντων, τὸν τε ὅρον παρεχομένοις, ὃν ἐπὶ τῆς θείας ἡμῶν διατάξεως ἐγράψαμεν, τὰ ἄλλα τε ἅπαντα οὕτω διοικουμένοις, ὡς ἡμεῖς ἐτάξαμεν· ὑποτεθήσεται δὲ καὶ τις ἀπογραφή παρ' ἡμῶν τῶδε τῷ θείῳ νόμῳ, δηλοῦσα, τί μὲν προσήκον ἐστὶ τὸν γινόμενον παρέχειν προσφάσει

lam argenteam, securim et fascēs: habebit etiam milites et ad responsum: nam eo ipso quoque praefecturam militum in ea regione illi tribuimus. Quare eos ornet, ordinet et instruat, ut latrones persequantur, subditos vero mansuetos et moderatos invicem reddant. Neque civitatibus seditioes agere, neque comitibus insolenter contra fiscum agere quid permittat, sed in omnes potestatem habeat, ne uno quidem plane excepto. Constitutus autem sit etiam hic magistratus inter medios et ad spectabilium iudicium numerum adscriptus. Quare, quae in veteribus Vicariis, nunc vero Comitibus Iustinianicis Pacatianae Phrygiae et Primaec Galatiae, nec non spectabili Comite Orientis et spectabilibus Proconsulibus sunt, haec in eo quoque obtineant et ipse sit iudex spectabilis. Appellationes etiam contra illum factae huc mittantur atque examinentur, sicuti in reliquis quoque spectabilibus iudiciis fieri solet, et in gloriosissimorum Praefectorum iudicio introducuntur, causam simul audiente gloriosissimo Quaestore sacri nostri Palatii: quoniam, licet magistratus ille militare quid habeat, tamen cum totus in formam magis legitimum mutatus sit, necessario eundem ordinem habere debet, qui hucusque in spectabilibus iudiciis secundum consuetudinem iam olim obtinentem servatus est.

V. Quoniam vero nuper sacra constitutione con-
Nov. 24.
scripta sancivimus, ut causae appellationum, quae
cap. 5.
quingentorum solidorum summam non excedunt, a spectabilibus iudicibus in ordine sacri auditorii examinentur, constituimus, ut, si talis quaedam causa emergat, in Pisidia tamen sola, sive ex delegatione nostra, sive alicuius ex gloriosissimis nostris iudicibus (nisi iudex, qui datus est, spectabilis sit), non ad spectabilem Comitem Iustinianicum Pacatianae Phrygiae deferatur (qua de re antea legem tulimus), sed ut in provincia eius ad eum appelletur, et ipse de ea secundum formam sacri auditorii cognoscat (nam et hoc modo magistratum honoramus), ac perfectam illi formam imponat, sancimus, ita ut ad hanc felicem urbem ea non remittatur: ne litigantes exiguis de causis magnas perturbationes et damna sustineant.

VI. Ut autem illi, qui Praetoris magistratum et
Nov. 24.
alios a nobis inventos et inveniendos suscipiunt,
cap. 6.
sciunt, quomodo magistratus gerere debeant, visum nobis est, non solum signa magistratus in codicillis, qui vocantur, iis praebere, sed etiam modum praescribere, secundum quem magistratum administrarent: quae anteriores legislatores mandata Principis vocarunt: ut ad haec respicientes administrationem suam disponant et per eam nostris [subditis] ubique prosint. Eiusmodi sacra mandata iussimus simul cum codicillis magistratibus dari, qui iuramentum, quod in sacra nostra constitutione scripsimus, praestabant, et reliqua omnia, uti praeceptus, administrabant. Subiicietur vero a nobis huic quoque sacrae legi descriptio quaedam, declarans, quid ille, qui magistratum suscipit, pro signis magistratus, sive in sacro laterculo, sive in iudicio gloriosissimorum Praefecto-

1) Textus Novellae δεδομένος. 2) Textus Novellae τήν τε. 3) ὑπηκόους, quod sequitur uncis inclusum, deest in Cod. Coisl. Insetum est ex textu Novellae.

τῶν τῆς ἀρχῆς συμβόλων, εἴτε ἐν τῷ θείῳ οἰκειακῷ, εἴτε ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχον· τί δὲ τὸ δίδόμενον αὐτῷ τε καὶ παρεδρῶ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν· οὕτω τε τῆς παρ' ἡμῶν περὶ τὰς ἀρχὰς προνοίας ἅπασι φανεροῦς γινομένης, ἐκείνον ἡμῖν καθαρὸν καὶ πανταγόθεν δεδοκιμασμένην τὴν ἑαυτοῦ παρέχειν ὑποργίαν. §. α'. Τοῦτον δὲ δὴ τὸν νόμον δείξει μὲν ἡμῖν ἢ τε τῶν θείων ἡμῶν διατάξεων ἀνάγνωσις (καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτον ἐκέλευε γραφῆναι παρεκελευσάμεθα), αὐτὸς δὲ εἰς ἔργον ἄξεις, ὅπως ἂν μείνη διὰ παντὸς ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἐκλάμπων τε καὶ φαινόμενος.

Nov. 24.
in fin.

ζ. Δεῖ παρέχεσθαι τῷ πραιτώρι Πισιδίας, αὐτῷ μὲν ὑπὲρ ἀνόνων καὶ καπῖτων καὶ λοιπῆς παραψυχῆς νομίσματα τριακόσια· τῷ αὐτοῦ παρεδρῶ νομίσματα ἑβδομηκοντα δύο· τῇ αὐτοῦ τάξει λίτρας δύο. δεῖ δὲ αὐτὸν παρέχειν προφάσει συμβόλων οὕτως· τοῖς περιβλέπτοις χαρτουλαρίοις τρισὶ τοῦ θείου κουβουκλείου νομίσματα ἑνέα· τῷ πριμικιρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων καὶ τοῖς οἰκειακοῖς νομίσματα κέ. τῷ αὐτοῦ βοηθῷ νομίσματα τρία· τῇ τάξει τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχον ὑπὲρ προσταγμάτων καὶ πάσης ἐτέρας αἰτίας νομίσματα ἑξήκοντα.

TITULOS Θ.

Περὶ τοῦ πραιτώρος Λυκαονίας.

Nov. 25.
cap. 1.

α'. Συνείδομεν τοῦ τῶν Λυκαόνων ἔθνους τὴν ἀρχὴν κατακοσμήσαι καὶ ταύτην μίαν ἀποφῆναι, καθάπερ ἐν Πισιδίαις ἐπραξάμεν, καὶ τὸν ταύτην ἔχοντά τὴν ἀρχὴν πραιτώρα Ἰουστινιανὸν Λυκαονίας προσεγορεύεσθαι βουλόμεθα, ὥσπερ δὴ καὶ Πισιδίας τὸν ἄλλον· τὰς τε ἐκατέρων εἰς ταῦτον συνάγομεν, εἴτε ὁ πολιτικός, εἴτε ὁ στρατιωτικός ἀρχὸν ἐφέστιγχε. πραιτωριανὴν δὲ καὶ ταύτην ὀνομάζομεν, ἐκ δοκιμασιῶν ἐντεῦθεν κατὰ τὸ νενομισμένον προοισσῶν γινομένην, ἐξ οὗ καὶ πρῶτον οἱ δοκιματοὶ ταύτας ἐκομίζοντο, τοῦ θείου τῶν λιβέλλων σκρινίου. καὶ εἰς ἀνδρῶν ἑκατὸν τὸν ἀριθμὸν αὐτῇ συμμετροῦμεν καὶ δίδομεν αὐτῷ τὰς ἐκατέρας τῆς ἀρχῆς σιτήσεις, παρέδρῶ τε καὶ τοῖς λοιποῖς· ἅπερ φανερῶ καταστήσομεν ἐκ τῶν ὑποκειμένων ὑπογραφῶν τῇ θείᾳ ἡμῶν διατάξει. ἔχτω γε μὴν καὶ ἀποκρισιαρίους πρὸς τὴν στρατιωτικὴν εὐκοσμίαν. καίτοι γε καὶ ἄλλων^{ω)} αὐτὸν ἄρχειν τῶν ἐπὶ τῆς εἰρημῆνης ἐπαρχίας ἰδρυμένων στρατιωτῶν θεσπίζομεν.

Nov. 25.
cap. 2.

β'. Καὶ στελοῦμέν γε τὸν τῆς ἀρχῆς ἀντιληφόμενον ταύτης τῶν παρ' ἡμῖν εὐδοκίμωντων ἕνα, τὸν ἐκ τῶν καταλόγων τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ὅθεν καὶ τὸ παλαιὸν οἱ πραιτωρες ἐξεφοίτων καὶ τοῖς σφῶν αὐτῶν λόποις τὴν πολιτείαν ἐκόσμον, ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς Ἰταλιώτιδος μένοντες γῆς, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοὺς ἐξω τοποῦς στελλόμενοι. ἔστω γὰρ ὁ τοιοῦτος αὐτὸς ἑαυτοῦ μνησμένος ἀεὶ καὶ ὅθεν αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς συνέστιγχε, σεμνός τε τοῖς ἐπηκόοις, φοβερός τε τοῖς ληστεύουσι καὶ ἀδικούσι, καὶ μετὰ πλείονος παρησίας ἑαυτὰ πρῶτων. πρόδηλον γὰρ, ὡς καθαρῶς μὲν χρῆσεται ταῖς χερσίν, ἐπεὶ καὶ ἄμισθον παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν, καὶ ἄλλος ὁ παρ' ἡμῶν τεθείς ἐναγχος νόμος, ἁπλοῦσι ταῖς ἀρχαῖς ταῖς ἐγγεγραμμέναις αὐτῷ συμφῶς ἐπιτάττει, χειρῶν τε κρατεῖν (ἐφ' ᾧ δὲ καὶ τὸν

rum praestare debeat, quidve ipsi et Assessori et qui circa eum sunt, dandum sit: ut nostra circa magistratus cura omnibus patefacta, inculpatus ille et undique probatum ministerium nobis praestet. §. 1. Hanc sane legem sacrarum nostrarum constitutionum lectio omnibus ostendet (nam et hanc inter eas scribi iussimus), ipse vero effectui eam dabis, ut perpetuo in ipsis factis cluceat et appareat.

VII. Praetori quidem Pisidiae annonarum et capitem reliquique solatii nomine praeberi oportet solidos trecentos: Assessori eius solidos LXXII. Cohorti eius auri libras II. Pro symbolis vero ita eum praestare oportet: tribus spectabilibus chartulariis sacri cubiculi solidos IX. Primicerio clarissimorum Tribunorum notariorum et laterculensibus solidos XXV. Adiutori eius solidos tres: Cohorti gloriosissimorum Praefectorum pro iussione et omni alia causa solidos LX.

TITULUS IX.

De Praetore Lycaoniae.

I. Visum nobis est, magistratum gentis Lycaonum ordinare eumque unum constituere, quemadmodum in Pisidis id fecimus, eumque, qui hunc magistratum suscipit, Praetorem Iustinianum Lycaoniae appellari volumus, quemadmodum alterum illum Pisidiae: utramque autem cohortem in unum contrahimus, sive civilis, sive militaris magistratus ei praefuerit. Praetorianam vero etiam illam nominamus, constantem ex probatoriis, quae hinc more solito ex sacro libellorum serinio exeunt, ex quo et olim Ducici eas ferebant: et ut numerus illius centum sit virorum, definimus, eique utriusque magistratus annonas et Assessori et reliquis damus: quae quidem ex descriptionibus sacrae huic constitutioni subiectis manifesta faciemus. Habeat quoque et apocriarios ad militare ornamentum, licet eo ipso et aliis militibus, qui in dicta provincia constituti sunt, eum imperare sanciamus.

II. Mitemus autem, qui hunc magistratum suscepturus est, aliquem ex viris nobis probatis et ex numero nostrorum Praesidum, ex quo olim etiam Praetores electi sunt, suisque laboribus rempublicam ornarunt, interdum in Italia manentes, interdum vero in loca extranea missi. Nam is semper sui ipsius et unde magistratus ipsi obvenerit, memor erit, et subditis venerandus, latrocinantibus et iniustus horrendus, et cum maiore fiducia omnia peraget. Manifestum enim est, puras manus eum habere debere, quoniam et magistratum gratis accipit et iam lex nuper a nobis lata omnibus magistratibus in illa scriptis diserte praecipit, ut manus contineant (qua de causa etiam iusiurandum praesent) et secundum leges nostras iudicent, subditisque aequitatem et iustitiam

^{ω)} Legerem ἄλλων, ut Haloander. Cod. Coisl. ἄλλους.

βορον υπέχουσι), κατὰ τοὺς ἡμετέροισ νόμοις δικάζειν τε καὶ νέμειν τοῖς ὑπερκόοις ἰσότητά τε καὶ δικαιοσύνην. οὐτὴν καὶ οἱ πάλοι Ῥωμαῖοι τὸ πολίτευμα κατακοσμήσαντες πάσης ἐτέρας πολιτείας ἐκράτουσαν. τίς μὲν γὰρ οὐκ ἂν τὴν ἀρχὴν ταύτην αἰδεσθεῖν τε ἕμα καὶ φοβέσθην, ὅσων αὐτὴν ὑπὸ διπλοῦ σχήματος φρουρουμένην, καὶ ῥαδίως μὲν [τὰ ἐκ τοῦ νόμου διατάττουσαν, ἅπαντα δέ, εἴ τι παραβαθεῖν τοῦ νόμου], τοῦτο τοῖς ὅπλοις ἐπανορθοῦσαν^{*)}; §. α'. Ἄπειρο δὲ τῷ κατὰ Πισιδίαν προσηγορευταὶ πρῶτον κατὰ τὸν περὶ ἐκείνου γεγραμμένον νόμον [ταῦτα καλῶς ἔχειν ὀφείδμεν προαγορευῆσαι καὶ τοῦτω^{γ)}], δεῖ αὐτὸν τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνοντα ταύτην, πανταχοῦθεν ἕμισθον οὔσαι, καὶ αὐτὸν ἀνωρότατον εἶναι καὶ ἀρκεῖσθαι μόνοις, οἷς τὸ δημόσιον δίδωσιν, καθὰ καὶ ὁ περὶ τῶν ἀρχῶν ἡδὴ τεθειμένος διαλέγεται νόμος, καθαρῶς τε καὶ δικαίως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι. καὶ ὡς περὶ αὐτῶ μεμνημένα τὰ τῆς ἀρχῆς ἔστιν, οὕτως αὐτῶ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἁρμονίαν κεκοῦσθαι, ποτὲ μὲν ὀξυτέρους τε καὶ ἐπιτεταμένους, ποτὲ δὲ πραυτέρους τε καὶ ἀνεμῆνοισ τοῖς φθόγγοις. §. β'. Καὶ μισεῖται μὲν ἕμα καὶ κολάζετο μοιχείαν ἄσασαν καὶ πρόγε ἐκείνης ἀνδροφονίας, καὶ ἔτι σφοδρότερον τὰς τῶν παρθένων ἀρπαγὰς, καὶ τοὺς ἀδικούντας, εἰ μὲν ἀδερῶ πεντα νοσοῖεν, καὶ καθάπαξ κολάζετο· εἰ δὲ μετριώτερα, πρὸς τὸ κρατίον μεθαρμύζετο. ἐρυσθιάτω δὲ τῶν ἀδικούντων μηδένα, κἂν εἴ τις ἀξίας ἐπιληπτὰ μείζονος. διὰ τοῦτο γὰρ δὴ καὶ ἐκ τῶν σεμνοτέρων αὐτὸν καταλόγων στέλλομεν, ὅπως ἂν οἰκοῦσθαι ἔχοι τὸ μηδενὶ προσέγειν ἐτέρω, πλὴν ἡμῖν τε καὶ τοῖς νόμοις, καὶ δικάζειν εἰς τὸ κατ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι^{z)}).

γ'. Καὶ μηδὲ ῥαθυμῶν, μήτε ἀδικεῖν· ὥστε μή τις ἐκ τῆς ἐπαρχίας, ἧς ἀρχεῖ, καταλιμπάνειν μὲν τὴν χώραν διὰ τὰς ἀδικίας τὰς ἐκεῖσε, συνεχῶς δὲ ἡμῖν ἐνοχλεῖν. ἀλλ' αὐτὸς ἀκροατὴς γινέσθω πρότερον τῶν προσαγγελλομένων, καὶ ταῦτα διακρινέτω, καὶ αἰεὶ μεινῆσθω τῆς παραδεδομένης αὐτῶ παρ' ἡμῶν τιμῆς, καὶ οὕτω χρῆσθω τοῖς ἀρχικοῖς πόνοις, ὡς ἐπαινετὴν αὐτῶ καὶ ἀνυπερβυτον γίνεσθαι τὴν ἀρχὴν· ἐκεῖνο σαφῶς ἐπιστάμενος, ὡς, εἰ μὲν τις ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς, μὴ προσαγγελλας αὐτῶ τὰ οἰκεῖα πάθη καὶ ἀποπειραθεῖς, εἰ γὰρ τυγχάνει τῶν δικαίων, τοῦτον αὐτῶ πῆμφομεν, ἀποκρίσεως αὐτῶ μεταδιδόντες οὐδεμίαν· εἰ δὲ προσαγγελλεῖται, εἴτα τῶν δικαίων μὴ τυχῶν εἰς ἡμᾶς καταδράμοι, τότε ἡμεῖς οὐκ ἐκείνῳ τὸ λοιπὸν, ἀλλ' αὐτῶ τῷ τὴν ἀρχὴν ἔχοντι δικασταὶ γενησόμεθα· καὶ ὡς περὶ αὐτῶ μείζονα πεποιήζομεν τὴν τιμὴν, οὕτω καὶ, εἴπερ ἐβροῦμεν ῥαθυμοῦντα καὶ τοῖς παραδεδομένοις ἐμμελῶς χρῶμενον, ἠμνοῦμεν τοῖς νόμοις καὶ προσηκόντως αὐτὸν μετελευσόμεθα. καὶ ὡς περὶ ἐκεῖνος οὕτε τοὺς ἡμετέροισ λόγους, οὕτε τοὺς νόμους, οὕτε τὸ τῆς ἀρχῆς ἐρυσθιάτῳ σχῆμα, οὕτως οὐδὲ ἡμεῖς αὐτὸν ἐρυσθιάσομεν, ἀλλ' ἀπαντήσομεν αὐτῶ, καθ' ὃν αὐτὸς τρόπον τοῖς τῆς ἀρχῆς πράγμασι χρῆσεται· καὶ εἴτε χερσὶν οὐ καθαρῶς αὐτὸν χρῶμενον λάβομεν, ἢ πρὸς τι πάθος ἀποβλέποντα, ἢ τοὺς ἡμετέροισ παραβαίνοντα νόμους, ἐπιστήσομεν τὰς εὐθύναις. οὐδὲ γὰρ χρημάτων ἐφευσόμεθα, οὐδὲ ἐτέρον τῶν πάντων οὐδενός, ἵνα τὸ ἐπήροον περισώσωμεν.

reddant. Hoc pacto etiam veteres Romani rempublicam suam ornantes omnes alias respublicas superarunt. Quis enim illum magistratum non revereatur et simul metuat, quem duplici habitu munitum esse, ac facile quidem [ea, quae legis sunt, ordinare, facillime vero, si lex violetur] id armis vindicare videt? §. 1. Quae autem de Praetore Pisidiae in lege de ipso scripta exposita sunt, haec illi et hac lege praecipienda esse duximus. Eum, qui magistratum hunc plane gratuitum accipit, muneribus incorruptum iisque solum, quae fiscus praebet, contentum esse, quemadmodum etiam lex de magistratibus iam lata disserit, ac sancte et iuste se gerere oportet. Atque uti magistratus eius mixtus est, ita quoque harmonia animi illius iam acutioribus et intentis, iam lenioribus et remissis sonis temperata sit. §. 2. Odio quoque habeat et puniat omne adulterium et ante illud homicidium, et gravius adhuc virginum raptus. Atque iniustos, siquidem insanabili morbo laborent, omni modo puniat: si vero medioeriter aegrotent, meliores reddat. Neminem autem iniuste agentem revereatur, etsi in maiore aliqua dignitate constitutus sit. Ideo enim de praestantiorum numero cum mittimus, ut ipse ad neminem, praeter nos et leges respiciat, et iudicet, ut omnia secundum eas gerantur.

III. Et neque negligens sit, neque iniuriam faciat: ne quidam ex provincia, cui praest, propter Nov. 25.
cap. 3. iniurias ibi illatas regionem relinquat et continuo nobis molesti sint. Sed ipse prius ea, quae ad eum deferuntur, cognoscat eaque diiudicet, ac semper honoris, quem illi tribuimus, memor sit, atque ita laboribus magistratus fungatur, ut is ipsi gloriosus et inculpatus sit. Illud certo sciat, nos, si quis nos adierit et ad eum calamitates suas non detulerit, neque expertus sit, an ius suum consequi possit, hunc ad eum nullo illi dato responso missuros esse. Sin vero detulerit et non obtento iure nos adeat, tunc non huic in posterum, sed ei, qui magistratum gerit, iudices erimus. Et quemadmodum honorem illi auximus, ita etiam, si eum ignavum et in iis, quae ipsi commisimus, negligentem deprehenderimus, legibus opem feremus et pro merito in illum animadvertemus. Et sicut ille nec verba nostra, nec leges, nec magistratus honorem reveretur, ita nec nos illum verebimur, sed cum illo agemus eo modo, quo ipse magistratus officiis fungetur: et si eum non puris manibus uti, vel ad affectum aliquem respicere, vel leges nostras violare deprehendemus, nos, rationes ut reddat, ab eo exigemus. Neque enim pecuniis, neque aliis rebus pepercimus, ut subditos servemus.

x) Locus in Cod. Coisl. corruptus. Nam in eo legitur: καὶ ῥαδίως μὲν παρὰ τοῦτο τοῖς ὅπλοις ἐπανορθοῦσαν. Librarius haud dubie verba unciis inclusa, quae ex textu Novellae inserui, hic omisit, et illud παρὰ a verbo παραβαθεῖν desumpsit; quae autem hic omisit verba ὅσων δὲ εἴ τι παραβαθεῖν τοῦ νόμου, paulo post posuit post verba γεγραμμένον νόμον, quae ibi omittenda erant. y) Haec verba ταῦτα — καὶ τοῦτω desunt in Cod. Coisl. Inserta a me sunt e textu Novellae, quum salvo nexu et sensu deesse non possint. Sed quum aliena sint a Cod. unciis inclusi. z) Sic Cod. Coisl. Sed deesse videntur nonnulla. Nam textus Novellae habet: καὶ δικάζειν μὲν κατ' ἐκείνους, τὸ δὲ ἐπήροον ἀρμύζειν εἰς τὸ κατ' αὐτοῖς πολιτεύεσθαι.

Nov. 25. *cap. 2.* δ'. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ τῆς τῶν πόλεων εὐκοσμίας προνοεῖν· καὶ πρῶτον μὲν στάσεως ἀπαλλάττειν τὰς ἐπ' αὐτῷ τεταγμένας πόλεις, τὴν ἰσότητά τε πανταχοῦ διασώζοντα, καὶ τοῦ μηδὲν τοῖς ὑπηκόοις ἐνδεῖν πάσαν τιθέμενον πρόνοιαν. §. α'. Ἀλλὰ μηδὲ τῶν ἔργων τῶν πόλεων ἀμελεῖν, ὅπως ἂν μηδὲ κατὰ τοῦτο ἐλαττοῖντο μηδὲ [οἰ]^{a)} ὑδάτων ὄλκοι, μηδὲ αἱ τῶν γεφυρῶν πάροδοι, μηδὲ ἡ τῶν τειχῶν ἀσφάλεια, μηδὲ ἡ τῶν ὁδῶν ἐπιμέλεια· ἀλλὰ πάντα ἐπανορθοῦν ἢ καὶ εἰς ἡμᾶς μη- νῶν, ὅπως ἂν τὰ μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν πόρων, τὰ δὲ ἐξ ἡμῶν ἐπανορθοῦν ἰσχύσειεν. §. β'. Παρατηρεῖν δὲ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκείσε φοιτῶσιν ἐκ τῶν ἀρχόντων πράκτο- ρων ἄδειαν εἶναι, τοὺς ἡμετέρους ἀπηκόους κατὰ τι ζημιῶν ἢ βαρύνειν· μηδὲ ταύτας δὴ τὰς συνειθισμένας εὐπερομένους προστάξεις, ἀπερὸ πρῶτον ἐκ τῶν σῶν προήεσαν θρόνων, πορθοῦσαι τοὺς ἐν μετριότητι ζῶν- τας, καὶ ἐπιτάττονται ποτὲ μὲν τειχῶν ἐπισκευάς, ποτὲ δὲ ὁδῶν ἐπιμελείας, ποτὲ δὲ εἰζόνων τε καὶ γεφυ- ρῶν καὶ λιμένων καὶ ὄλκων δημοσίων ἀνανεώσεις, καὶ τόσων δὴθεν δημοσίων ἀφαιρέσεις, καὶ οἰκημάτων ὡς οὐκ ἐν δέοντι κτισθέντων καταστροφάς, καὶ ἕτερα τού- των ἐπιπροχειρόματα πρὸς συκοφαντίαν. ἀλλ' αὐτὸς μὲν τοῦτον ποιῆσθαι πρόβουαι, πρᾶκτων ἄπαντα ζημίας χωρὶς· εἰ δὲ συνειδῶμεν ἡμεῖς, καὶ μείζονος ἐπιουσίας δεῖσθαι τὸ πρᾶγμα, θεῖω πραγματικῇ χρησόμεθα τύπῳ· ὃν δὴ καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀρχὴν, εἰ συνίδουμεν, καταπέμψομεν, κατὰ ταῦτόν τε καὶ ἕτερον τινὲ ταύτην ποιήσασθαι τὴν ζήτησιν. οὕτως ἀναπέσει ποτὲ τὸ ὑπὲρ, οὕτως ἀνθίσουσιν αὐτῆς αἱ πόλεις καὶ ἀξίη- σις τοῖς οἰκοῦσι ταύτας ὡς πλείστη γενήσεται, καὶ οὐ τὰς πατρίδας ἀποφεύξονται, καθάπερ τι τῶν φοβερω- τάτων, διὰ τὴν τῶν ἀρχόντων κακίαν οἰκεῖν ἐν τοῖς ἐαν- τῶν εὐλαβοῦμενοι.

Nov. 25. *cap. 3.* ε'. Δεῖ τοίνυν τὴν σὴν ὑπεροχὴν εἰδέναι τὴν ἀρχὴν ταύτην μίαν τὸ λοιπὸν, ἀλλ' οὐ διπλὴν καθεστῶσαν· ὥστε ἄπαντα, ὅποσα τὸ δημοσίον ἐδίδου πρότερον ἐκα- τέρα τῶν ἀρχῶν, ταῦτα κατὰ τὴν ὑποτεταγμένην ἀπο- γραφὴν τῷδε τῷ θεῖω ἡμῶν νόμῳ δώσεις αὐτῷ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν καὶ τῇ γε αὐτοῦ τάξει, καθὰ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐδίδοτο. §. α'. Καὶ ἡ τῶν δημοσίων εἰσπρα- ξις αὐτῷ τε ἐπιπέσει καὶ τοῖς πειθομένοις αὐτῷ προαιρωμένοις ταξείωται· τὰ παρόσημά τε ἐκατέρας ἀρχῆς ἔξει, καὶ εἰ τὰ μάλιστα στρατιωτικὸς ἐστίν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τε ἀπὴνης ἀργυροῦς καθεδεῖται καὶ ἡγήσε- ται πέλεκυς αὐτοῦ (ὑπατικῆς γὰρ δὴ καὶ τοῦτο σύμβο- λον ἀρχῆς)· φάβδου τε ὁμοίως αὐτοῦ προπομπέουσιν, θεραπεύσει τε αὐτὸν καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἄπαν τὸ κατὰ τὴν χώραν ἰδρυμένον, ᾧ μελήσει καὶ τὸ ληστρικὸν ἐκ- κόπτειν, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν, καὶ σώφρονας τοὺς ἡμετέρους ὑπηκόους πρὸς ἀλλήλους ἀποτελεῖν. §. β'. Ἀλλ' οὐδὲ τοῖς κομῆταις^{b)} συγχωρήσει πρὸς τοὺς δημοσίους ἀνανεῖν φόρους. ἐν δὲ ταῖς περι- βλήτοις ἀρχαῖς καὶ αὐτὴ τεύξεται, καὶ εἰ τυχὸν ὁ πα- ραλαβὼν αὐτὴν ἀξίας εἴη μείζονος. τὸ μὲν γὰρ τῶν ἡγεσμένων ἐστὶ τοιοῦτον, ὅποιον ἂν ἡμεῖς ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐκκρίνομεν^{c)}. αὐτὴν δὲ δὴ τὴν ἀρχὴν προσῆχόν ἐστιν ἐν ταῖς περιβλήτοις ἀριθμεῖ- σθαι, καθάπερ ἀνθύπατοι τε καὶ ὁ τῆς ἑω κόμης, καὶ ὁ Γαλατίας τε καὶ ὁ τῆς Φρυγίας εἰσίν. §. γ'. Ὡστε καὶ ἀφροῦσεται δικῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τὴν αὐτοῦ, καὶ χρηματικῶν καὶ ἐγκληματικῶν, καὶ τῶν ὑπὲρ ἐλευ- θερίας, καθάπερ καὶ πάσαις ἔξεστι ταῖς ἀρχαῖς. καὶ

IV. Tranquillitati vero civitatum eum quoque providere oportet: et primum quidem civitates sibi subditas a seditionibus liberare, et aequitatem ubique servare, omnemque curam adhibere, ne subditi aliqua re indigeant. §. 1. Neque opera civitatum negligat, ne hac etiam in parte vel aquarum ductus, vel pontium transitus, vel murorum tutela, vel viarum cura imminuatur. Sed omnia reficiat vel ad nos referat, ut haec ex redditibus civitatum, illa ex nostris reficere possit. §. 2. Observet vero, ne exactoribus, qui a iudicibus mittuntur, subditos nostros aliqua in re damno afficere aut onerare liceat: uti nec illis, qui consuetas haec iussiones afferunt, quae nuper de tua sede procedebant, quacque perdunt eos, qui vitam in paupertate degunt, iam murorum praecipientes refectiones, iam viarum curam, iam imaginum, pontium, portuum et publicorum aquae ductuum instaurationes, locorum publicorum ablationes, domuum quasi non bene aedificatarum destructiones, aliaque magis adhuc ad calumnias idonea: sed ipse horum curam geret, omnia sine damno perficiens. Si vero maiore inspectione eam rem egere nobis visum fuerit, sacra pragmatica forma utemur, quam ad tuum magistratum, si videbitur, mittemus, ut ipsa eum alio quodam hanc quaestionem faciat. Sic respirabunt aliquando subditi, sic florebut rursus civitates et incolae earum maximum incrementum capient, nec patriam, tanquam rem maxime terribilem fugient, propter magistratum malitiam sua inhabitare metuentes.

V. Seire igitur oportet Excellentiam tuam, hunc magistratum unum, non duplicem in posterum futu- rum esse. Quare omnia, quae fiscus antea utrique magistratui dedit, ille secundum subiectam sacrae huic legi descriptionem, ei et qui circa eum sunt, eiusque Cohorti dabis, quemadmodum haecenus etiam data sunt. §. 1. Tributorum etiam exactio tum illi, tum etiam Praetorianis cohortalibus ipsi subiectis incumbet, et insignia utriusque magistratus habebit, licet magna ex parte militaris sit. Sane curru argen- teo vehetur et securis eum praecedet (nam et hoc quoque Consularis imperii signum est), fascēs simili- ter illi praefertentur, totusque exercitus, qui in provin- cia constitutus est, illi serviet, qui curam geret, ut latrones excindat et iniuriam passis opem ferat, atque subditos nostros modestos invicem efficiat. §. 2. Sed nec pagorum incolis permittet, ut publica tributa recuset. Inter spectabiles vero magistratus et ipse collocabitur, etsi, qui eum suscipit, maioris forte dignitatis sit. Illi enim, qui provincias regent, tales erunt, quales nos ad magistratus necessarios esse iudicabimus. Ipsum vero magistratum inter spec- tabiles numerari par est, quales sunt Proconsules et Comes Orientis, Galatiae et Phrygiae. §. 3. Quare et provinciae suae causas tam pecuniarias, quam crimi- nales et liberales audiat, quemadmodum omnibus magistratibus id licet. De appellationibus quoque contra responsa eius interpositis, ex more, qui diu in spectabilibus magistratibus obtinuit, cognoscent tum

a) οἱ δεῖσθαι in Cod. Coisl. b) Textus Novell. κομῆταις. Melior est lectio Cod. Coisl. κομῆταις. Nam κομῆταις ineptum praebet sensum. c) Sic et Haloander. Hombergkiius autem praefert ἐκκρίνομεν, quod recepit in textum Novellae.

τάς γε ἐφέσεις τὰς κατὰ τῶν ἀποκρίσεων αὐτοῦ γινομένης ἐξετάσουσιν ἐντανθοῖ κατὰ τὸ πάλαι κεκορηγὸς ἐπὶ τῶν περιβλέπτων ἀρχόντων οἱ τε ἐνδοξότατοι τῶν ἑρῶν ἡμῶν πρωτοφύλων ὑπαρχοὶ, ὅ τε ἐνδοξότατος κοιαιότωρ· τοῦτο τὸ ἄνωθεν παραδεδομένον· διότι πολιτικώτερα τὰ τῆς ἀρχῆς ἤδη γέγονεν, ἀναμιχθέντα τοῖς νόμοις, οὗς δὴ καὶ αὐτῶν τῶν ἄλλων ἔρχειν βουλόμεθα.

ζ. Κατὰ δὲ τὸν ἐναγχος παρ' ἡμῶν τεθέντα νόμον, ἥτις δίκη πεντακοσίων νομισμάτων οὐχ ὑπερβαίνει ποσὸν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῆν αὐτοῦ, εἴτα ἐφέσιμος παρὰ τοῦ δικάζοντος γένοιτο, ταύτης οὐχ ὁ τῆς Πακατιανῆς Φορηγίας ἀρχῶν, καθὰ προειρήκαμεν, ἀλλ' αὐτὸς ἀκροάσεται· εἴτε ἐκ παραπομπῆς ἡμετέρας, εἴτε ἐκ τινος τῶν ἐνδοξοτάτων ἡμῶν ἀρχόντων ἢ δίκη παραδοθεῖη τινί, μὴ περιβλέπτῳ μέντοι καθεστῶτι, διὰ τοὺς λογισμούς, οὗς τῇ περὶ τῶν ἐκκλήτων ἐναγχος τεθείση προεγράψαμεν διατάξει. καὶ ἔσται καὶ κατὰ τοῦτο σεμνός, ὅτι καὶ θεῖον ἀκροατήριον ἔξει καὶ ἐπιθήσει τῇ δίκη πέρας, οὐκ ἔτι κατὰ τὸ παλαιὸν ἐντανθοῖ σιλλομένη, ὅπως ἂν μὴ διὰ μικρὰς προφάσεις ζημιῶν μεγάλων τὸ πρᾶγμα τοῖς ἡμετέροις ὑπηκόοις ἀφορμὰς παρέχοιτο. ταῦτα δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτῷ ποιήσομεν φανερά· διεσπούδαται γὰρ τῷ ἡμετέρῳ κράτει, μὴ μόνον αὐτοῖς παρέχειν τὰ σύμβολα τῶν ἀρχόντων ἐκ τῶν καλουμένων κωδικίων, ὅποια τοῖς περιβλέπτοις ἀρχουσιν ἐπιδίδουσι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν βασιλικῶν παραγγεμάτων, ἅπερ ἀποκρίσεις ἀρχοντικὰς οἱ πρώην ἐκάλλον βασιλεῖς τε καὶ νομοθέται· ἅπερ γράψαντες ἡμεῖς ἀποτεθήναι κατὰ τὸ θεῖον ἡμῶν οὐκειακὸν παρεκτελεσάμεθα, ὅπως ἂν ἐκείθεν αἰεὶ διδοῖντο ταῖς ἀρχαῖς ἅμα τοῖς κωδικίοις, καὶ οἱ μὲν αὐτοῖς διδοῖεν τὴν ἀρχήν, τὰ δὲ τὸν ἐκείνης ἠδμιζοὶ τρόπον. ἐξ δὲ δὴ τῆς ὑποκειμένης ἀπογραφῆς τῷδε τῷ θεῖῳ ἡμῶν νόμῳ δῆλόν ἐστιν, τί μὲν ἐστὶν αὐτῶν διδόμενον προφάσει τῶν τῆς ἀρχῆς παρέχων συμβόλων, τί δὲ αὐτῷ τε καὶ παρέδωκεν καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν χορηγεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ τινες ἀρχοντας τῶν πλησίον αὐτῶν ἐπαρχιῶν ἀμελοῦντας ἐύροις περὶ τὸ δημόσιον, οὐχ ἔτερον ἐκπέμψεις, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς περιβλέπτους ἀρχοντας ἐνοχλήσεις, ὥστε αὐτοὺς ἐπιτεθήναι τοῖς ἐκ γειτόνων ἀρχουσιν, εἰ ἠάθυμοιεν, καὶ παρασκευάζειν, ταῦτα πᾶσιν ἐςχομιζέειν τοῖς.

ζ. Τὸν τοίνυν παρόντα νόμον ἡμεῖς μὲν ἀποτεθήναι τῷ τῶν θεῶν ἡμῶν διατάξειον παρασκευάσομεν βιβλίῳ· αὐτὸς δὲ δεξιόμενος κατ' αὐτὸν ἅπαντα πράξων¹⁾, ἀθάνατον αἰεὶ παρέξοιτο τῆς ἡμετέρας ἐξεργασίας τὴν μνήμην. Δεῖ παρέχεσθαι τῷ πραιτώρι Λυκαονίας οὕτως· αὐτῷ μὲν ὑπὲρ ἀνόμων καὶ κεφαλητιῶνων καὶ λοιπῆς παραφυγῆς νομίσματα τριακόσια· τῷ αὐτοῦ παρέδωκεν νομίσματα ἑβδομήκοντα· τῇ αὐτοῦ τάξει χρυσῶ λίτρας δύο. δεῖ δὲ αὐτὸν παρέχειν προφάσει συμβόλων οὕτως· τοῖς περιβλέπτοις χαρτουλαρίοις τρισὶ τοῦ θεῖου κωνουκλείου νομίσματα ὀκτώ· τῷ προμικρῷ τῶν λαμπροτάτων τριβούτων νοταρίων καὶ τοῖς οὐκειακοῖς νομίσματα δύο· τῷ βοηθῷ αὐτοῦ νομίσματα τρία· τῇ τάξει τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχων ὑπὲρ προσταγμάτων καὶ πάσης ἑτέρας αὐτίας νομίσματα ζ'.

gloriosissimi sacro nostro Praetorio Praefecti, tum etiam gloriosissimus Quaestor, uti a maioribus traditum est: quoniam magis civilis factus est magistratus, legibus admixtus, quas ipsis etiam armis imperare volumus.

VI. Secundum legem vero nuper a nobis latam *Nov. 25. cap. 6.* quaecunq; causa quingentorum solidorum summam non excedit in provincia eius, et deinde appellatione a iudice interposita devolvitur, illam non Pacatianae Phrygiae iudex, sicut antea diximus, sed ipse audiet: sive ex delegatione nostra, sive a quodam ex gloriosissimis nostris iudicibus causa alicui commissa sit, modo spectabilis non sit, propter rationes, quas in constitutione nuper de appellationibus lata scripsimus. Et vel ea re illustris erit, quod sacrum auditorium habiturus et causae non amplius, ut olim, huc mittendae finem impositurus sit, ne ob exiguas occasiones ea res magnorum damnorum causam subditis nostris praebet. Haec vero et nos ei nota faciemus. Curae enim fuit potentiae nostrae, ut non solum signa magistratuum per codicillos ita dictos, qualia spectabilibus Praesidibus data sunt, illi traderentur, sed etiam ex iussionibus Imperialibus, quae mandata Principis veteres Imperatores et legislatores vocarunt: quas nos conscripsimus et in sacro nostro laterculo deponi iussimus, ut semper inde cum codicillis magistratibus dentur, atque hi quidem magistratum illis conferant, illae vero mores eorum componant. Ex descriptione autem sacrae huic legi subiecta manifestum est, quid illi pro imperii signis praestandum, et tum ipsi, tum Assessori, quique circa eum sunt, subministrandum sit. Si vero quosdam vicinarum provinciarum Praesides circa tributa negligent inveniatis, non alium emittes, sed ipsis spectabilibus Praesidibus negotium dabis, ut ipsi vicinis Praesidibus, si desides sint, immincant, atque efficiant, ut illa omni modo inferant.

VII. Hanc igitur legem nos quidem sacrarum notarum constitutionum libro inserendam curavimus: tu ipse vero, ubi eam acceperis, omnia secundum eam, quae immortalis beneficii nostri memoriam praebitura est, peragas. Praetori Lycaoniae praebenda sunt: ipsi quidem pro anuonis et capitacionibus et reliquo solatio solidi trecenti: Assessori eius solidi LXX.: Cohorti eius auri librae II. Pro symbolis vero eum haec praestare oportet: spectabilibus Chartulariis tribus sacri cubiculi solidos VIII. Primicerio clarissimorum Tribunorum notariorum et Latereulensibus solidos XXIV. Adiutori eius solidos III. Cohorti gloriosissimorum Praefectorum pro iussionibus et omni alia causa solidos LX.

TITULUS I.

Περὶ τοῦ πραιτῶρος Θρακίας.

α'. Σκοπώμεν μίαν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς Θρακίας ἐγκαταστήσαι, καὶ τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἀρχὴν πραιτῶρα

d) Cod. Coisl. πράξων.

TITULUS X.

De Praetore Thraciae.

I. Visum nobis est, unum magistratum in Thracia constituere eumque, qui illum suscipit, Praeto-

Nov. 25. cap. 2.

Ἰουστινιανὸν ἐπὶ Θυράκης καλεῖσθαι, καθῆσθαι δὲ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Μακροῦ τείχους^e). σύμβολα δὲ αὐτῷ παρ' ἡμῶν ἔσται, καθὼς ἄλλοι φοιτῶντες ἐντεῦθεν κατὰ τε τὸ τῶν λοιπῶν περιβλέπτων ἀρχόντων σχῆμα, καὶ τινες καὶ ὑποθήκαι βασιλικαὶ τὸν τρόπον ὑφηγοῦμεναι, καθ' ὃν διανύσει τὴν ἀρχὴν, ἀπερ' οἱ πρὸς ἡμῶν παραγγέλματα βασιλικὰ ἐκάθουν· μεθ' ὧν ἐπὶ τὴν χώραν ἐξίοντες οἱ τὰς ἀρχὰς διακληρούμενοι τὸ πρακτικόν ἐκείθεν ἐλάμβανον, καὶ τὸ πρῶγμα προνοήσει καλῶς, καὶ ἦν τοῖς πραιτωρίοις ἐνευδοκίμειν ἐπὶ πολλῶν τῆς ἡμετέρας [πολιτείας] ^f) ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν ἐσπερίων, ἀφ' ὧν Ῥωμαῖοι προσελθόντες τὴν ἀρχὴν ὡς εἰπεῖν ὅλην, μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἑσπίας τὰ πλείστα κατεκτήσαντο. ὅσα τούτων ἐν τῷ παρ' ἡμῶν ἐμπροσθεν εἰρημένῳ γέγραπται νόμος περὶ τῶν ἀρχῶν, καὶ ὅποσα τῷ τῆς Πισιδίας, τῷ τε Λυκαονίας διαλεγόμεθα πραιτωρίοι, περὶ τοῦ προῖκα μὲν αὐτοὺς ἐντεῦθεν χειροτονεῖσθαι, προῖκα δὲ δεῖν τοῖς ἐπηκόοις προσφέρεσθαι τοῖς ἡμετέροις, ἅπασιν ἔστι φανερά. εἰς ὅλην γὰρ ἤδη τὴν ἐπιήκοον ἐκπεφύηκεν ὁ νόμος καὶ ἅπασιν ἤδη γέγονε γνωσιμώτατος· ὃ δὴ καὶ ὄρος ἐγγέγραπται, καθ' ὃν προσερχόντες, τοὺς ἡμετέρους ἀρχοντας παραλαμβάνοντας τὰς ἀρχὰς τῶν ἐκείνων ψυχὴν ἀνεροῦν τῷ θεῷ, καὶ φυλάττειν τοῖς ἡμετέροις ἐπηκόοις ἐν ἰσότητι τε καὶ δικαιοσύνη, πάσης ἀπληλαγμένους ἀσχοροκερδείας τε καὶ δυσμενείας καὶ χάριτος. §. α'. Ταξέονται δὲ αὐτὸν θεραπεύσουσι, οὐ πλείους ἑκατὸν· καὶ ἔξει μὲν τὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς σύμβολα, ἔξει δὲ τὰ τῆς στρατιωτικῆς· καὶ παρέσται μὲν αὐτῷ καὶ εἰς ἀποκρίσεις διὰ τὰς ἐκείσε δυνάμεις· ἔξει δὲ ἀδειαν καὶ ἐπιτάττειν αὐταῖς, τὰ λυσιτελοῦντα τῇ πολιτείᾳ μετ' αὐτῶν ἐργάζεσθαι τε καὶ πράττειν. §. β'. Ἡ δὲ τῶν περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους τῶν δημοσίων φέρων εἰσπραξίς αὐτῶν τε καὶ τὴν τάξιν ὄψει τὴν αὐτοῦ. πραιτωριανῆ τε ἅπασα ἢ τάξις κληθήσεται, τοῖς ἐντεῦθεν στρατευομένη συμβόλοις, ἐκ τοῦ θεῖου τῶν ἐπιστολῶν σκρινίου φοιτῶσιν, ἔξ οὗ καὶ ἡ βυζαντινῆ πρόων ἐκομίζετο τὰ τοιαῦτα σύμβολα τάξις.

Nov. 26.
cap. 3.

β'. Μελήσει δὲ αὐτῷ, πρῶτον μὲν δώριον καθαρὰς φυλάττειν τὰς χεῖρας, ἔπειτα πᾶσαν ἰσότητα τοῖς ἡμετέροις ἐπηκόοις ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τηρεῖν, δικαιομένους τε καὶ τὰ συμβόλαια πρὸς ἀλλήλους πράττουσιν, ὥστε στάσιον τε ἅπασαν αὐτῶν ἐξελεύνεσθαι· καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἀεὶ ταῖς πολεμικαῖς γυμνασίαις ἀποτελεῖν καλλίους τε καὶ προθυμοτέρους· τοὺς ἰδιώτας δὲ ἑυθυμίξειν τῷ νόμῳ, δικαίους τε καὶ κακονοχίας ἀπάσης ἐλευθέρους ἀποτελεῖν· ὥστε τοὺς μὲν εἰς δικαιοσύνην, τοὺς δὲ εἰς ἀνδρίαν ἀΐξεσθαι, καὶ εἴ τις γένοιτο πολέμιον χάριν ἐκδρομή, ταύτην ἤσιστα ποιεῖσθαι· τάξεως τε παρῶσης ἐκατέρως, καὶ τῆς μὲν δηροετομένης, ὅποσα πολιτικοῖς ταξέωταις πρέσει, τῶν δυνάμεων δὲ ἀπροσασίστος τὰς πολεμικὰς^g) ἀνεισχόντων ἐφόδους. §. α'. Αἰεὶ δὲ αὐτὸν καὶ τῶν δικῶν, εἴτε εἰς χρήματα βλέποιεν, εἴτε εἰς ἐγκλήματα, εἴτε εἰς ὁποιοῦν ἄλλο, κατακοῦειν καὶ δικάζειν ὁρθῶς καὶ πρὸς τοὺς ἡμετέρους νόμους καὶ πάθος ἐνεκεν οὐδενός, ὥστε μηδὲ ἐκείθεν ἐπρόχροντας τὸ ἡμέτερον ἐνοχλεῖν χάριτος. οὐδὲ γὰρ βουλόμεθα τοὺς ἡμετέρους ὑποτελεῖς καταλιμπάνοντας

rem Iustinianeam Thraciae vocari: sedeat vero in Longo muro. Symbola vero a nobis accipiet, tum codicillos hinc missos secundum formam reliquorum spectabilium magistratum, tum praecepta quaedam Imperialia, modum, quo magistratus gerendus sit, explicantia, quae maiores nostri mandata Principis vocarunt: cum quibus in provinciam proficiscentes, qui magistratum sortiti erant, quid faciendum esset, inde colligebant: eaque res bene procedebat, et Praetores apud multas reipublicae nostrae gentes inclarescere poterant, et maxime Occidentales, a quibus Romani profecti totum Septentrionem, ut ita dicam, et maximam Meridiei et Orientis partem acquisiverunt. Quaecumque igitur in lege ante a nobis dicta de magistratibus scripta sunt, quaeque de Pisdiae et Lycæoniae Praetore disseruimus, eos gratis hic creandos gratis etiam subditis nostris inservire debere, omnibus manifesta sunt. In universam enim conditionem nostram haec lex iam exiit, omnibusque iam facta est notissima, in qua iuramentum etiam scriptum est, secundum quod iudices nostri magistratum suscipientes animam suam Deo consecrare, et subditos nostros in aequitate et iustitia, ab omni turpis lucri cupiditate, inimicitii et gratia liberos conservare debeant. §. 1. Cohortales vero ei servient non ultra centum: et tam civilis, quam militaris magistratus insignia habebit: aderit quoque illi ad responsum propter militum copias, quae ibi sunt. Potestatem etiam illis imperandi, quaeque reipublicae prosunt, cum illis peragendi et faciendi habebit. §. 2. Publicorum quoque tributorum exactio in illis locis ad ipsum et cohortem eius spectabit, totaque cohors Praetoriana vocabitur, symbolis hinc ex sacro epistolarum serinio accipiendis militatura, unde et Vicariana cohors olim talia symbola accipiebat.

II. Primum autem curam gerat, ut a muneribus manus absteineat, deinde ut subditis nostris privatim et publice aequum omnino se praebet, tum litigantibus, tum contrahentibus, quo omnem seditionem ab iis amoveat. Item ut milites quidem exercitiis militariibus meliores semper et alacriores reddat, paganos vero ad legem componat, atque efficiat, ut iusti et ab omni improbitate liberi sint, quo hi quidem in iustitia, illi autem in fortitudine progrediantur. Et si belli causa invasio quaedam fiat, ut eam expedite faciat: utraque cohorte praesente, et hac quidem in iis operam navante, quae civiles cohortales decent, copiis militariibus vero sine tergiversatione invasiones hostium cohibentibus. §. 1. Lites autem sive de pecunia, sive de crimine, sive de quacumque alia re, eum audire, easque recte et secundum leges nostras sine ullo affectu decidere oportet, ne quidam hinc excurrentes potentiae nostrae molesti sint. Nolumus enim subditos nostros relicta provincia huc accurrere, a Provinciae Praesidibus contentos. Nam

e) Μακρὸν τείχος, Longus murus Thraciae, quem Plin. H. N. IV. 11. descripsit: *Oppida, Cypsella, Bisanthe, Maeron Tichos dictum, quia a Propontide ad Melanem sinum inter duo maria porrectus murus procurrentem excludit Chersonesum.* Cf. et Pompon. Mela Lib. II. cap. 2. Ptolemaeus de Μακρῷ τείχε, Longo muro velut oppido ad Propontidem inter Paetyen et Bisanthen posito locatur: quod tamen dubium est. Situm erat supra isthmum Chersonesi in ora Propontidis Μακρὸν τείχος. Cf. Cellarii notit. orbis antiqui Lib. II. cap. 15. p. 1312. Ceterum haec verba: καθῆσθαι — τείχος in textu Novellae in nostris editionibus desiderantur. Ex Cod. Ms. Basil. exhiberi iam notavit Hombergkiius. f) πολιτείας deest in Cod. Coisl. Inserui e textu Novellae, sed uncis includendum putavi. g) Cod. Coisl. malo πολεμικὰς.

τὴν χώραν ἐνταυθοῦ τρέχειν, ὑπὸ τῶν κατὰ χώραν περιουσιμῶν ἀρχόντων. εἰ γὰρ καὶ ὕστερον μέλλομεν ἐκ τῶν αὐτόθεν φοιτῶντων ἐνοχλεῖσθαι, σπενδομέθια πάντως τῶν ἀδικουμένων^{h)}, εἰ ταῦτα προσαγγελλαντες ἔτυχον τῷ τὴν ἀρχὴν ἔχοντι, καὶ εἰ μὲν μάθομεν αὐτοὺς ταῦτα μὴ προσαγγεῖλαι, σὺν ἐπιτιμῆσει πάσῃ στελοῦμεν αὐτοὺς κατὰ χώραν· εἰ δὲ οἱ μὲν προσήγγειλαν, ὁ δὲ τὴν ἀρχὴν ἔχων ἢ ἐρραθύνησεν, ἢ κατ' ἄλλην αἰτίαν οὐκ εὐπρεπῆ τῶν νόμων ἠμέλησεν, τότε ἐπ' αὐτὸν τὴν πᾶσαν τρέπομεν κίνησιν. ὥσπερ γὰρ αὐτῷ δεδώκαμεν χορηγίαν πλείονα (φραμὲν δὲ τὴν ἐκατέρως ἀρχῆς), καὶ ἀνθρώπων αὐτὸν προβαλλόμεθα τοσοῦτων, οὕτως, εἰ μάθομεν αὐτὸν ἀναξίως περὶ τὴν ἀρχὴν φερόμενον, οὔτε ἐνδώσομεν, οὔτε ἐπὶ μετρίοις στήσομεν τὴν ποινὴν· ἀλλ' ὅσον αὐτὸν εἰς ὕψος αἰροῦμεν εὐχοσμοῦντα, τοσοῦτον αὐτῷ παρὰ τοὺς ἡμετέρους τι πρᾶττοντι νόμους ἐπιτιμῆσομεν. δεῖ δὲ αὐτὸν πρὸς μηδένα παντελῶς ὑποκατακλίεσθαι, μηδ' ἂν εἴ τις εἴη τῶν ἐπισήμων, μηδ' ἂν εἰ σφόδρα πλουτοῖη. διὰ τοῦτο γὰρ δὴ καὶ σεμνοτέροις παραιδόμεν τὰς τοιαύτας ἀρχάς, ἵνα μὴ ῥαδίως ἐνδιδόειν τοῖς ἐκ τοῦ πλουτεῖν βουλομένοις ἀδίκειν.

γ'. Ἐπιμελήσεται δὲ καὶ τῶν ἔργων ἀπάντων τῶν ἐκεῖσε, καὶ οὐ συγχωρήσει διαφθαρήναι οὔτε λιμένας, οὔτε τείχηⁱ⁾, οὔτε γεφύρας, οὔτε ὁδοὺς, οὔτε τι τῶν ἄλλων· ἀλλ' αὐτοὺς ὅποσα δυνατὸν ἐκ τῶν πολιτικῶν πόρων ἐπανορθωθῆναι παρασκευάζετω (καὶ εἴ τι τοῦτων μείζονος δέομεν ἔστιν φροντίδος, τοῦτο εἰς ἡμᾶς ἀναφέρετω)· καὶ τοὺς λογιμοὺς γενέσθαι κατὰ τοῦτο δὴ τὸ πᾶν ἡμῶν νομοθετηθέν. οὐδὲ γὰρ εἴ βουλόμεθα, τιὰς ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἤσπερ ἐφ' ἑστέγη, στέλλεσθαι κατὰ χώραν, τὰς συνήθεις ταύτας ἔχοντας ἐμπορίας, ὑδάτων τε ἀναζητήσεις καὶ κήπων καὶ τειχῶν καὶ εἰκόνων καὶ τῶν τοιούτων, ἕπερ καὶ πάσαι παντελῶς ἀνηρῆσθαι συνείδομεν. ἀλλ' αὐτοὺς μὲν κατεξετάζετω τὰ γινόμενα καὶ λόγους ὑπέχειν αὐτοὺς κατὰ τὴν θέαν ἡμῶν ποιεῖτω διάταξιν. §. α'. Εἰ δὲ γέ ἡμεῖς συνίδωμεν, ἕτερόν τινα πρὸς τούτῳ στείλαι, διὰ πραγματικῶν πράξεων τύπον καὶ πρὸς τὴν σὴν, εἴπερ συνίδοιμεν, ἀρχὴν φερόμενον. πανταχόθεν γὰρ τοὺς ἡμετέρους ὑπάρχουσας ἐξαπαλλόντες καὶ ἐλευθέρους ποιοῦντες βλάβης, διὰ τοῦτο καὶ ζημιῶν ὑπερῖδομεν, ὡς πούκαὶ αὐτοὺς οἶσθα, μεγάλων, καὶ τοσαύτας σιτήσασιν τοὺς τε ἄρχοντας καὶ τὰς τάξεις, τοὺς τε ἄμφ' αὐτοὺς ἐψηχαγωγῆσαμεν, ὥστε μὴ δι' ἔνδειαν τυχόν ἢ τι τοιοῦτον ἀπρεπῶν τινων ὑπερῖσθαι πραγμάτων, ἀλλ' εὐσιμῶν τε εἶναι καὶ ἐκ τῆς μεγάλης βουλῆς καὶ οὐτιω φοιτῶν ἐν τῇ χώρᾳ μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ τε καὶ ἡμῶν μνήμης· ἂν εἰ μὴ κατὰ τινα τρόπον ἐκλάθοιτο, καλλίων ἑαυτοῦ διὰ πάντων ἔσται. §. β'. Εἰ δὲ ὑπαιτικοῖς τε καὶ προαιτωριανοῖς ἀνδράσιν οἱ πάσαι Ῥωμαῖοι τὰς ἀρχὰς ἐπέτρεπον, οὐκ ἀπὸ τρόπου καὶ ἡμεῖς πράξομεν, εἰ καὶ τοιοῦτοις αὐτὰς τισι παραδώσομεν, οἵπερ καὶ τὰς ἐπηρεῖας ἀνυστελοῦσι τῶν ἐντεῦθεν πρακτόρων ἐν ταῖς ἐμπορίαις γινόμενων^{k)} καὶ τοὺς ἡμετέρους ὑποτελεῖς περὶ τῶν ζῆμίων περιβάλλειν ἀλόγοις, τῆς τοιαύτης ἀνάγκης ἐκλίσσειαν. καὶ γὰρ διδόμεν αὐτῷ παραρησίαν, καὶ ταῦτα πολυπραγμονεῖν καὶ κολύειν καὶ εἰς ἡμᾶς μνητεῖν· καὶ τὰ μὲν οἰκοθεν ἐπανορθοῦν, τὰ δὲ θᾶπτον πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀναφέρειν γνώσιν· ὥστε ἐφ' οἷς καταδεεστέροι τῶν πραγμάτων εἰσὶν, ἐπὶ τούτοις

si postea inde venientes nobis molesti futuri sunt, operam navabimus iniuria affectis, si haec ad eum, qui magistratum gerit, detulerint, et siquidem cognoverimus, illos haec non detulisse, graviter increpatos in provinciam remittemus: sin vero ad eum quidem detulerint, ille autem, qui imperium habet, vel negligens fuerit, vel ex alia quadam non honesta causa leges insuper habuerit, tunc in eum omnem iram vertemus. Quemadmodum enim maiora salaria (utriusque scilicet magistratus) constituimus eumque tot hominibus praefecimus, ita, si eum in magistratu indigne versari cognoverimus, neque condonabimus quicquam, neque levem poenam statuimus: sed quanto altius eum extollimus, si officio suo rite fungatur, tanto magis eum castigabimus, si contra leges nostras quid committat. Nemini vero plane eum cedere oportet, neque si in dignitate constitutus, neque si admodum dives sit. Ideo enim gravioribus etiam viris eiusmodi magistratus tradimus, ne iis, qui divitiis suis iniuriam inferre volunt, facile cedant.

III. Curam quoque geret omnium operum, quae Nov. 26. ibi sunt, neque patietur, ut vel portus, vel muri, cap. 4. vel pontes, vel viae, vel reliqua corrumpantur, sed quantum fieri potest, ex civilibus redditibus ea refici (et si quid horum maiore cura indiget, id ad nos deferat) et rationes confici curabit secundum id, quod a nobis constitutum est. Nolumus enim amplius, ut quidam ex magistratu, cui praecet, in provinciam mittantur, quibus consueta illa negotia committantur, aquarum nempe, hortorum, murorum, imaginum et similium rerum inspectiones, quae et olim omnino abrogari placuit: sed ipse, quae facta sunt, examinet, atque efficiat, ut illi secundum sacram nostram constitutionem rationes reddant. §. 1. Si vero alium quandam ad hoc mittere nobis placuerit, id per pragmaticam sanctionem faciemus, ad tuum, si ita visum fuerit, magistratum deferendum. Nam ut ubi vis subditos nostros eripiamus et a damnis liberemus, magnas pecunias contemnimus, ut ipse nosti, atque tantis annonis tum iudices, tum cohortales, tum illos quoque, qui circa eos sunt, coercavimus, ne per egestatem forte vel aliquid tale res inhonestas attingant, sed ut dignitate et ex magno Senatu sint, atque ita Dei et nostri memores in provincia versentur. Quae si nullo modo obliviscetur, pulchrior se ipso semper futurus est. §. 2. Quodsi veteres Romani Consularibus et Praetoriis viris magistratus demandarunt, nihil absurdi et nos committemus, si eos talibus tradamus, qui et improbitatem reprimant et ab exactorum hinc in provincias tendentium subditisque nostris damna iniusta inferre conantium iniuriis eos liberent. Potestatem enim ei damus, accurate in illa inquirendi, prohibendi nobisque indicandi, quaedam etiam corrigendi, quaedam vero confestim nobis nota faciendi: ut ubi rebus gerendis impares sunt, in his voluntatis et iussionis nostrae accessione incrementum et supplementum accipiant.

h) Textus Novellae melius: πενδομέθια πάντως τῶν ἀδικουμένων. i) Cod. Coisl. τείχει. Ceterum verba οὔτε λιμ. — τείχει in margine tantum Cod. addita sunt. k) Homburgk. dicit legi in Ms. Basil. i. e. Cod. Coisl. nostro γινόμενον. Sed exemplum Haenelii γινόμενον.

αἰῶσεσθαι τε καὶ ἀναπληροῦσθαι τῇ τῆς ἡμετέρας γνώ-
μης τε καὶ κελύσεως προσδήξη.

Nov. 26. δ'. Ταῦτα αὐτοῖς καὶ ἐν τοῖς βασιλικοῖς παραγγέλ-
cap. 5. μασιν ὑποθησόμεθα, καὶ μετὰ τῶν συμβόλων αὐτὰ
τῶν ἀρχικῶν ἐπιδώσομεν, ὥστε μεμνημένους τῶν ὄρ-
κων, οὓς ὑφ' ἑξουσι, καὶ τῶν ὑποθηκῶν, ἃς αὐτοῖς
δώσομεν, ἡμῶν τε καὶ τῆς ἡμετέρας εὐνοίας ἢ ἀξίως
τὸν οἰκεῖον κατακοσμεῖν βίον καὶ κυβερνοῦν τὴν ἀρχὴν
μετὰ τῶν νόμων τῶν ἡμετέρων. ταῦτα ἐστίν, ἐφ' οἷς
αὐτοῖς παραδιδόμεν τὴν ἀρχὴν, διδόντες αὐτοῖς, ὡς
εἰρηταί, καὶ τοῦ δικάζειν ἅσασιν ἔξουσίαν χρηματικῆς
τε καὶ ἐγκληματικῆς καὶ πάσαις ἀπλῶς ὑποθέσει, καὶ
τὴν ἐκκλητην τὴν αὐτοῖς ἐπιδομένην ἐπὶ τοὺς ἐνδοξο-
τάτους ἡμῶν ἐπάρχους καὶ τὸν ἐνδοξότατον ἕξειν κοιλι-
στορα, κοινῇ τῆς υποθέσεως ἀκροαμένους κατὰ τὸ τῶν
ἄς θεῖον τέμενος εἰσαγομένων δικῶν σχῆμα. εἰ δέ τις
κατὰ τοὺς τόπους ἐκείνους ἐφέσιμος γένοιτο δίκη τῶν
πεντακοσίων ἐλάττων χρυσῶν, ἢ ἐκ παραπομπῆς βασι-
λικῆς ἢ ἀρχικῆς εἴη, καὶ ὁ τὴν δίκην ἐπιτραπέις οὐκ
εἴη περιβλεπτός δικαστής, τὴν ἀπ' ἐκείνων τῶν τόπων
ἐκκλητην ἐπ' αὐτὸν χωρεῖν καὶ ἀκούειν αὐτόν, ὡς ἐν
θεῖῳ τέμενος κοσμοῦμεν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο τὴν ἀρ-
χὴν τῷ τρόπῳ, καὶ ὁμοίαν τίθεμεν τῷ περιβλεπτῷ κό-
μητι τῆς ἑῶ, ταῖς τε ἀνθυπατεῖαις, τοῖς τε κόμησι
Φρυγίας καὶ Γαλατίας· ὥστε καὶ αὐτὴν εἶναι περι-
βλεπτον, καθάπερ ἐκεῖναι, καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ σχήμα-
τος ἐστάναι· οὐδὲν τοῦδε ἡμῶν τοῦ νόμου τὴν τοῦ λαμ-
προτάτου τῆς ἐπαρχίας ἕρχοντος ἐλαττοῦντος ἀρχὴν·
ἀλλ' ἐκείνου τε ἐν τοῖς ἄλλοις τῆς ἐπαρχίας τόποις πρῶ-
τοντος, ἄπερ ἴδια τῶν νόμων ἐστίν, τούτου τε, ἐν οἷς
ἴδονται μέρει, τὴν ἐπιτεταγμένην αὐτῷ παρ' ἡμῶν
πληροῦντος φροντίδι. §. α'. Ὑποτεθήσεται δὲ παρ'
ἡμῶν καὶ ἀπογραφή τῆδε τῷ νόμῳ, λέγουσα, τί μὲν
αὐτῷ προσήκει χορηγεῖν προφάσει τῶν συμβόλων τῆς
ἀρχῆς, τί δὲ κομίζεσθαι αὐτόν τε καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
ἐκ τοῦ δημοσίου κατὰ τὴν τῶν σιτήσεων προφάσει·
ἄπερ καὶ μόνον λαμβάνειν αὐτοὺς ἐφίμεν, ἀλλοῖον παρ-
τὸς κέρδους ἀπεχομένους. διὰ τοῦτο γὰρ σεμνοτέρους
ποιοῦμεν αὐτοὺς χορηγίας μεῖζον, ἵνα καὶ αὐτοὶ ταύ-
την ἡμῖν ἐπὶ τῶν ἔργων ἀντιδιδῶν τὴν ἀμοιβήν, τοὺς
ἡμετέρους ὑπεκῶνους διὰ πάντων περισώζοντες καὶ τῶν
ὄρκων, οὓς ὑφ' ἑξουσι, μεμνημένοι. τὸν δὲ δὴ παρόντα
νόμον ἔξει μὲν καὶ αὐτὸ τὸ τῶν νόμων βιβλίον, καὶ
ὁ σὸς δὲ θεός τε δεχόμενος τε καὶ μανθάνων διηγεῖσθαι
αὐτὸν ἐπ' αὐτῶν φιλαιτέτω τῶν ἔργων.

Nov. 26. ε'. Δεῖ δὲ παρέχεσθαι τῷ πρῶτῳ Θράκης ἑπὲρ
in fin. ἀνόνων καὶ γεφυλητιῶνων καὶ λοιπῆς ἀναπληρῆς νο-
μίματα διακόσια· τῷ αὐτοῦ παρῆδρω νομίματα
ἐβδομήκοντα δύο· τῇ αὐτοῦ τάξει χρυσίου λίτρας β'.
δεῖ δὲ αὐτὸν παρέχειν προφάσει συμβόλων οὕτως· τοῖς
περιβλεπτοῖς χαρτουλαρίοις τρισὶ τοῦ θεῖου κουβου-
κλείου νομίματα θ'. τῷ προμικητῷ τῶν λαμπροτάτων
τριβούνων νοταρίων καὶ τοῖς οἰκειακοῖς νομίματα κδ'.
τῇ τάξει τῶν ἐνδοξοτάτων ἐπάρχων ἑπὲρ προσταγμά-
των καὶ πάσης ἑτέρας αἰτίας νομίματα τεσσαράκοντα.

TITULUS IA'.

Περὶ τοῦ κόμητος Ἰσαυρίας.

Nov. 27. α'. Τῆς τῶν Ἰσαυρῶν χώρας μίαν εἶναι τὴν ἀρχὴν
cap. 1. θεσπίζομεν· ὥστε αὐτὴν μὲν προνοοῦσαν τῶν ὄρων,

1) Textus Novellae ἐννοίας, quod praefert Homburgk, quum alias γνώμη poni soleat. Sed nihil causae est, cur lectio-
nem Cod. Coisl. emendes.

IV. Haec etiam in ipsis Imperialibus mandatis
praecipimus, eaque cum symbolis magistratibus tra-
demus, ut memores iuramentorum, quae praestabunt,
et praeceptorum, quae ipsis dabimus, nobis et no-
stra benevolentia dignam vitam transigant, et magi-
stratum secundum leges nostras gerant. His condi-
tionibus magistratum illis tradimus, omnem potesta-
tem, ut dictum est, ipsis tribuentes, tam de pecu-
nariis, quam de criminalibus et omnibus plane causis
iudicandi, atque appellationem apud ipsos interposi-
tam ad gloriosissimos Praefectos nostros et glorio-
sissimum Quaestorem deferendi, qui una causam audi-
ant secundum formam causarum, quae ad sacrum
palatium deferuntur. Si vero in locis illis a causa
quadam quingentorum aureorum minore appelletur, et
ex delegatione Imperiali sive iudiciali sit, neque is,
cui causa commissa est, spectabilis iudex sit, appel-
latio ex illis locis ad eum deferatur, eamque tan-
quam in sacro palatio audiat. Nam haec etiam re
magistratum eius ornamus, et tam spectabili Comiti
Orientis, quam Proconsulibus et Comitibus Phrygiae
et Galatiae aequalem facimus: ut et ipse spectabilis
sit, quemadmodum illi sunt, et hanc formam habeat.
Non tamen haec lege magistratum clarissimi provinciae
Praesidis imminuimus, sed faciat is in reliquis pro-
vinciae locis, quae secundum leges sunt, et in iis
partibus, in quibus constitutus est, demandatum sibi
a nobis munus obeat. §. 1. Subiicietur vero a nobis
huic etiam legi descriptio, quae tradit, quid ipsum pro
symbolis magistratus praestare, quidve ipsum eosque,
qui circa illum sunt, a fisco annuarum nomine acci-
pere oporteat, quas etiam solas ipsos omni reliquo
lucro abstinentes accipere permittimus. Propterea enim
splendidiores eos facimus maioribus annonis, ut et
ipsi factis hanc nobis remunerationem praestent, at-
que subditos nostros semper conservent, et iuramen-
torum, quae praestabunt, memores sint. Hanc vero
legem liber legum continebit, et sedes tua eam
susceptam et cognitam servari in factis perpetuo cu-
rabit.

V. Oportet autem Praetori Thraciae pro annonis,
capitationibus et reliquo solatio praebere solidos CC.
Assessori eius solidos LXXII. Cohorti eius auri libras II.
Ipsam vero pro symbolis haec praestare oportet: tri-
bus spectabilibus Chartulariis sacri cubiculi solidos IX.
Primicerio clarissimorum Tribunorum notariorum et
Laterculensibus solidos XXIV. Cohorti gloriosissimo-
rum Praefectorum pro iussionibus et reliqua omni
causa solidos XL.

TITULUS XI.

De Comite Isauriae.

I. Isaurorum provinciae unum magistratum esse
volumus: ut et armorum curam gerat, et publica ca-